

2. Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 230, 8.7.2019.

Sklep Sodišča (deseti senat) z dne 29. aprila 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/BT Italia SpA in drugi

(Zadeva C-399/19) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Elektronska in komunikacijska omrežja – Direktiva 2002/20/ES – Člen 12 – Upravne pristojbine, naložene podjetjem, ki zagotavljajo storitev ali elektronska komunikacijska omrežja – Upravni stroški nacionalnih regulativnih organov, ki so lahko kriti z davkom – Letni pregled upravnih stroškov in skupna vsota pobranih davkov)

(2020/C 287/26)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Tožene stranke: BT Italia SpA, Basicel SpA, BT Enia Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA, Postepay SpA, nekdanja PosteMobile SpA, Vodafone Italia SpA

Ob udeležbi: Telecom Italia SpA, Fastweb SpA, Wind Tre SpA, Sky Italia SpA, Vodafone Omnitel BV, Vodafone Italia SpA

Izrek

1. Člen 12(1)(a) Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009, je treba razlagati tako, da so stroški, ki jih je mogoče kriti z davkom, naloženim podjetjem, ki zagotavljajo storitev ali elektronska komunikacijska omrežja na podlagi te določbe, zgolj stroški, ki se nanašajo na tri kategorije dejavnosti regulativnega organa, navedenega v tej določbi, vključno s funkcijami, ki se nanašajo na regulacijo, nadzor, reševanje sporov in naložitev sankcij, brez omejevanja na stroške, ki nastanejo zaradi regulacije trga ex ante.
2. Člen 12(2) Direktive 2002/20, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje zakonodaji države članice, v skladu s katero je, na eni strani, letni pregled, določen v tej določbi, objavljen ob koncu poslovnega leta, tekom katerega so bili pobrani upravni stroški, in na drugi strani, se potrebne prilagoditve izvršijo tekom poslovnega leta, ki sledi neposredno letu, tekom katerega so bili pobrani ti davki.

⁽¹⁾ UL C 312, 16.9.2019.